Broj: S1 3 U 032711 19 U
Sarajevo, 21.10.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja BOSMAN d.o.o. Sarajevo ul. Rakovačka cesta broj 18., kojeg zastupa punomoćnik Zlatan Alagić, advokat iz Visokog Musala bb, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-760-10/19 od 07.05.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.10.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o rezultatima pretkvalifikacije u ograničenom postupku LOT 8, broj: 01-02.2-7889-19/19-IO od 04.03.20219.godine, ugovornog organa JP Ceste Federacije BiH. Odbijen je zahtjev za povrat sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka kao i zahtjev za naknadu troškova pravnog zastupanja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog, bitnih povreda odredaba pravila upravnog postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je Ugovorni organ proveo postupak suprotno članu 26. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH jer se tenderska dokumentacija provodi u dva dijela i to fazi pretkvalifikacije i u fazi postupka za dostavljanje ponuda koji obavezno sadrži i kriterij za dodjelu ugovora. Ugovorni organ je pripremio konfuzno tendersku dokumentaciju

u pogledu definisanja dostave dokumenata u prvoj fazi i dostave dokumenata u drugoj fazi. Dakle, tenderski dokument je sačinjen suprotno zakonu i članu 2. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda u kojem je propisano da se tendeska dokumentacija sačinjava iz dva dijela i to faza za učešće, poziv I dio koja sadrži dovoljno podataka i dostavlja se svim kvalifikovanim kandidatima. Zbog toga je tužitelj predložio tuženom da poništi tenderski dokument zbog apsolutno bitne povrede Zakona o javnim nabavkama BiH. Za tuženog nije sporno ni što je ugovorni organ u prvoj fazi zahtijevao da se dostavi popunjen obrazac za cijenu ponude bez upisane cijene koji uslov je kontradiktoran i nezakonit. Također, nezakonito je neprihvatanje dokaza koje je dostavio tužitelj iz ugovora Direkcije za ceste KS, u smislu tačke 7.4.1. pod a). Tenderskog dokumenta kojim se zahtijevalo da ponuđači dostave o uspješnom iskustvu u ulozi glavnog izvođača ili podizvođača u posljednje tri godine ukupne rijednosti ne manje 2.000.000,00 KM. Slijedom navedenog nije jasno zašto ovaj dokaz koji je tužitelj dostavio nije prihvatljiv obzirom da je ugovor koji je tužitelj izvršio sa Direkcijom za ceste KS jednak konkretnom, koji provodi ugovorni organ. Također, tuženi nije mogao proglasiti izjave koje je dostavio tužitelj nevažećim niti ima ta ovlaštenja kao ni za vrši ocjenu ovjere dokumenata. Također, tuženi ne obrazlaže žalbeni navod tužitelja da ponuđač Sarajevoputevi d.d. Sarajevo ne raspolaže opremom koja odgovara uslovima iz TD-a a sve u skladu sa tačkom 7.4.1. pod c) tendera. Posebno iz razloga jer ovaj ponuđač manipuliše sa istovremeno ponuđenom robom kod dva ili više ugovornih organa pa se postavlja pitanje kao će uspjeti odgovoriti zahtjevima konkretnog predmetnog postupka kada ima založenu opremu kod drugih ugovornih organa. Kako tuženi nije obrazložio navode, pobijano rješenje je nezakonito to tužitelj smatra da ga treba poništiti ili preinačiti i predmet vratiti tuženom na ponovni postupak a tuženu obavezati na naknadu troškova tužitelju u iznosu od 280,80KM.

Tuženi i zainteresovana lica kao i ugovorni organ su u odgovoru na tužbu predložili da se ista odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je osporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o rezultatima pretkvalifikacije u ograničenom postupku LOT 8, broj: 01-02.2-7889-19/19-IO od 04.03.20219.godine, ugovornog organa JP Ceste Federacije BiH. Iz obrazloženja iste odluke proizilazi, da nije osnovan žalbeni navod usmjeren na sam postupak javne nabavke obzirom da je predmetna tenderska dokumentacija sačinjena u dvije faze u skladu sa zakonom kako je to propisano u tački 3.4. tendera. Dakle, faza broj 1 je bila pretkvalifikacija a u drugoj fazi je ugovorni organ slao pozv za dostavljanje ponuda kvalifikovaim kandidatima a prigovor da je zahtijevao obrasce za cijenu ponude bez upisane cijene nisu osnovani jer se odnose samo na prvu fazu postupka. U konačnici žalba na odluku o rezultatima pretkvalifikacije je nedopuštena u prvoj fazi. Tuženi je ocijenio i da nisu osnovani žalbeni navodi tužitelja u pogledu kvalifikovanosti njegove jer tužitelj u konkretnom postupku nije mogao dostaviti ovjerene izjave iz člana 42. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH na ime direktora Drina Faruka kada se na ovjeri potpisa nalazi ime direktora Sunija Jahića. Također, tuženi je ocijenio da tužitelj

nije dostavio valjan dokaz o uspješnoj realizaciji ugovora jer je dostavio okvirni sporazum što je suprotno tački 7.4.2. a) TD. U konačnici, ponuđač Sarajevoputevi d.d. Sarajevo u odnosu na tačku 7.4.1. c) TD je dostavio na strani 72-94 svoje ponude da ima na raspolaganju zahtijevanu, predmetnu opremu. Konačno, prigovore koji su usmjereni na tenderski dokument tuženi je ocijenio nedopuštenim jer je tužitelj imao mogućnost u smislu odredbe člana 101. stav 1. tačka b) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijlanog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 26. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) *(Ograničeni postupak)* je propisano u provođenju ograničenog postupka ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju. Tenderska dokumentacija priprema se i dostavlja u dva dijela, i to: a) u fazi pretkvalifikacije i b) u fazi poziva za dostavljanje ponuda koji obavezno sadrži i kriterije za dodjelu ugovora. U skladu sa stavom 2. tačka e). navedene zakonske odredbe je propisano da se tenderska dokumentacija s pozivom za dostavljanje ponuda, dostavlja svim kvalificiranim kandidatima istovremeno. Dakle, prilikom provođenja ograničenog postupka, postoje dvije faze: faza pretkvalifikacije i faza poziva za dostavljanje ponuda. U fazi pretkvalifikacije, ugovorni organ poziva zainteresirane kandidate da se na osnovu dokumentacije dostupne za ovu fazu prijave za učešće u tenderu. Kvalifikovanim kandidatima se zatim u drugoj fazi dostavlja tenderska dokumentacija na osnovu koje dostavljaju svoje ponude. u odredbi člana 68. Zakona o javnim nabavkama BIH, ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz čl. 45. do 51. ovog zakona kao i u slučaju ako ponuda nije dostavljena u skladu sa tenderskim dokumentom.

S tim u vezi, kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari i tenderskog dokumenta, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor iz tužbe kojim se ukazuje da je tužitelj ispunio uslov iz tačke 7.4.1. Tenderskog dokumenta, jer je dostavio okvirni sporazum za održavanje cesta na 4 godine, koji se svake godine potpisuje na vrijednost od po 1.000.000,00 KM a kojim se dokazuje uspješno iskustvo izvršenog posla, za posljednje tri godine. Dakle, tužitelj je tražio pojašnjenje od ugovornog organa u smislu da li se kao dokaz o ispunjavanju tehničkih i profesionalnih uslova može dostaviti potvrda koju će izdati investitor po ugovorima na osnovu potpisanog sporazuma za održavanje cesta na 4 godine. Ugovorni organ je dao pojašnjenje da se za sva tri realizirana ugovora mora dostaviti potvrda o uspješnoj realizaciji istih. To znači da tužitelj nije mogao dostaviti samo Okvirni sporazum kao dokaz nego je trebao dostaviti potvrde kako je to jasno definisano zakonom i odredbom tenderskog dokumenta. To znači da nije sporno da je provedeni ugovor, koji tužitelj ima sa Direkcijom KS, isti kao i predmetni ali tužitelj je morao dostaviti potvrde o realizaciji u skladu sa traženim uslovima koje nije dostavio a što ni sam ne osporava u podnesenoj tužbi.

Nije osnovan prigovor iz tužbe kojim se ukazuje da je izjava u smislu odredbe člana 52. Zakona o javnim nabavkama BIH, dostavljene u skladu sa zakonom i

podzakonskim propisima i da ugovorni organ nije imao ovlaštenje da utvrđuje i cijeni istinitost dostavljene izjave. Naime, uvidom u ponudu tužitelja, na strani 276 ponude, evidentno je da je izjavu iz člana 52. Zakona dao direktor Sunija Jahić (koji je i naveden kao lice ovlašteno za dostavljanje i pripremanje ponude *(strana 2 i 6 ponude)* a da se u potpisu, ovjere nalazi drugo ime Drina Faruk, na koje ime je stavljena ovjera i pečat. Vijeće cijeni da nije od utjecaja ni to što se u konkretnom slučaju radi o prenosu prava, odnosno datoj punomoći *(strana 277 ponude),* jer se radi o pravu koje se ne može prenijeti na treće lice odnosno da ovlašteni predstavnik grupe ponuđača ne može da prenese na treće lice pravo da, u njegovo ime, pred nadležnim organom prizna da se na određenoj ispravi nalazi njegov potpis. Pravilno tuženi primjenjuje propis i kada cijeni da je u smislu odredbe člana 3. Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni glasnik SR BiH" broj: 37/17 do 42/89) u konkretnom slučaju, jedino direktor koji stoji u uvodu izjave, mogao izvršiti ovjeru svog potpisa.

Nije osnovan jer je proizvoljan prigovor da izabrani ponuđač ne može izvršiti predmetnu javnu nabavku jer ima još zaključenih ugovora u vezi sa istim predmetom nabavke, sa drugim ugovornim organima. Naime, vijeće napominje da je u skladu sa odredbom člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH *(dokazivanje u postupku po žalbi)* u postupku pravne zaštite žalilac dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. S tim u vezi tužitelj bez ikakvih dokaza samo navodi da izabrani ponuđač ne može izvršiti predmet nabavke jer koristi opremu u drugim predmetima, pa taj prigovor nije osnovan.

U konačnici, vijeće prihvata i obrazloženje da je tužitelj imao mogućnost da izjavi žalbu na tenderski dokument u skladu sa članom 101. stav 1. Zakona, najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije, ukoliko je smatrao da tenderski dokument nije sačinjen u skladu sa zakonom. Dakle, u skladu sa članom 111. ZJN (odjeljak odluke po žalbi), Ured za razmatranje žalbi u postupku po žalbi, između ostalog, može, poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti. Ured za razmatranje žalbi BiH, u smislu člana 104. Zakona, u postupku pravne zaštite postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav (1) ovog Zakona. Obzirom da u konrketnom slučaju nisu dokazane apsolutno bitne povrede i nezakonitost tenderskog dokumenta, to tužba nije osnovana.

Slijedom navedenog, pravilno je i obrazloženje pobijanog rješenja u smislu odredbe člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) u ostalim stvarima obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U smislu odredbe člana 233. stav 2. tog Zakona, tuženi je odgovorio i na sve navode iz žalbe tužitelja.

Kako ovaj sud nalazi da nema pravnog osnova da se poništi pobijano rješenje, to također nema ni osnova za naknadu troškova upravnog spora u smisli člana 61. Zakona u upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), te je u skladu sa članom 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo